

aliqua navis frangatur in termino de S. Sebastiano, mercatores navis recuperent navem et totas suas mercaturas dando decem solidos et suam lesdam sicut superius. Etiam terminum dono ad populos de S. Sebastiano de Undarribia usque ad Oriam, et Arrenga usque ad Sanctum Martinum de Arano scilicet quod ego habet terminum illum, et totum quod ibi est de Realengo: et insuper habeant semper per totam meam terram pasqua, et silvas, et aquas in omnibus locis sicut homines habent qui in circuitu sunt.¹

(Se continuará.)

ECHE-ARRATOYA ETA SORO-ARRATOYA. ²

Soro-arratoi batek
Eche-arratoya
Ikusi zuen lodi,
Gizen eta joya.
Adiskidea, dio
Bertatik esaten:
Zure mardultasunak
Guztiz nau arritzen;
Nonbait ongi ona da
Daukazun biziya;
Egia esateko,
Dizut inbidiya.
Nere bizimodua
Jakín nai badezu,

Erantzuten dio ark,
Zurea esazu.
Ni, dio sorokoak,
Zelaiz zelai nabill,
Ale bat edo beste
Ote dezadan bill.
Askotan biurtzen naiz
Zulora lerturik,
Alecho bat bakarra
Bildu gabetanik.
Orduan jaten ditut
Belarren sustrayak,
Eta izaten ditut
Sabel-errabiyak;

(1) Que los términos de San Sebastian sean desde Fuenterrabia hasta Orio, y desde Arrenga ó Peña de Arando hasta San Martin de Arano, todo lo que era Realengo, y que los vecinos de San Sebastian gozasen de pastos, montes y aguas en todo el Reino.

(2) Samaniego-ren ipuiak euskerara itzuliak.

Nere bizimodua
 Orra, adiskidea:
 Orain jakin bear det
 Nik ere zurea.
 Arrazoya daukazu,
 Dio eranzuten,
 Eta asitzen zayo
 Onela esaten:
 Zure bi sayetsetan
 Det ongi ikusi
 Ase eta betean
 Ez zerala bizi:
 Argia agiri da
 Batetik bestera,
 Negu onetan zoaz
 Goseak iltzera.
 Eroen kontua da
 Nekez bizitzea;
 Zurrena neke gabe
 Tripa betetzea.
 Sinistatu nazazu,
 Nik, adiskidea,
 Oraindika ez dakit
 Zer dan nekatzea.
 Bizkitartean nago
 Beti uguiturik,
 Jan baño jan naiago,
 Eta ezin janik.
 Atoz, ikus dezazun
 Nola nik echea
 Goitik bera daukadan
 Janariz betea.
 An daukatzit zinzilik
 Gazta Flandeskoak,
 Odolkiak, lukainkak,
 Eta chorizoak.
 Bakarrik nago eta
 Nai nuke laguna,

Igarotzeko pozez
 Jostatzen eguna.
 Ozta soro-arratoyak
 Zuen au aditu,
 Berealāse zion
 Atzetik jarraitu.
 Echera ziranean
 Elkarren ondotik,
 Sartu ziran despensan
 Katuen chulotik.
 Sorokoak ozta du
 Goratzen burua,
 Uste du ikusitzen
 Duela zerua.
 ¿Zér da au? dio ojuka,
 ¡Au bai dala mauka!
 ¿Onelako fortuna
 Munduan nork dauka?
 Pozez eroturika,
 Trast, salto batean,
 Igo, eta jartzen da
 Lukainken gañean.
 Jan eta jan ari da,
 Eziñ uguiturik,
 Ez du inork ikusi
 Alako jalerik.
 Onela ari dala
 Sabela betetzen,
 Katuaren miauak
 Dirade aditzen.
 Aditu bezin lāster,
 Eta salto bian,
 Echeko arratoya
 Sartzen da kabian.
 Ura ikusi eta,
 Gero sorokoa
 Lāsterka ondotika
 Argana dijoa.

Nai baño nekezago
 Sartu zan chulotik,
 Zeren sabela zeukan
 Lukainkaz beterik.
 Ikusten du laguna
 Ikaraz betea,
 Neke andiarekin
 Artzen asnasea.
 ¿Zer da, esaten dio,
 Zér da beldur ori?
 ¿Zer gertatzen zaik mu-
 Esan zadak niri. [till?
 Asnas eziñ arturik,
 Dio eranzuten:
 ¿Katuaren miauak
 Ez dituk aditzen?
 Badituk lau echean,
 Lauak eiztariyak,
 Oyek jan zizkidatek
 Nere bost anayak.
 Begira zak nola nik
 Daukadan buztana,
 Erdi ya larrutua,
 Beste erdi ya jana.

Doi doya egun batez
 Nian iges egiñ,
 Kontentu gelditu nak
 Onenbesterekiñ.
 Geroztik galtzen diat
 Osoro burua,
 Aditzen dedanean
 Katuen miaua.
 Au enzun zuenean,
 Dio sorokoak,
 Maiz badira ikara
 Gaur bezalakoak,
 Oa mutill nai badek
 Deabru echera,
 Nayago diat nik joan
 Sustrayak jatera.
 Gabaz irtenik joan zan,
 Esanaz bidean,
 Peligrotika libre
 Arkitu zanean:
 Obe diat nik askoz
 Pobreza pakean,
 Ez aberastasuna
 Ikaren artean.

ESNE SALTZALLEA.

Neskacha bat zijoan
 Plazara neguan,
 Eskuan chanchilla ta
 Kaikua buruan.
 Gorputz liraña zuen,
 Gerri ya chit mea,
 Illea erporaño,

Urre kolorea;
 Perla gisako ortzak,
 Aoa chikiya
 Begiak beltz andiak,
 Ezpaña gorriya;
 Ibillian iñori
 Ezer zor ez zion,